

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 29 เทศกาลธรรมดา ปี A

(วันที่ 19 ตุลาคม ค.ศ. 2014)

พี่น้องที่รัก ถ้าพระเยซูเจ้าต้องการสอบในโรงเรียนสมัยปัจจุบัน พ่อคิดว่าพระองค์จะสอบไม่ผ่านอย่างแน่นอน เพราะว่าพระองค์ทรงตอบไม่ตรงคำถาม หรืออย่างน้อยพระองค์ไม่ได้ทรงตอบคำถามแบบตรงไปตรงมา หลายคนมีลักษณะแบบนี้เหมือนกัน เช่น เราถามเขาว่า “สบายดีไหม?” เขากลับตอบว่า “ขอบใจนะที่ถาม” ซึ่งไม่ใช่คำตอบที่ตรงกับคำถาม

ในพระวรสารวันนี้ศิษย์ของชาวฟาริสีและคนที่เป็นฝ่ายของกษัตริย์เฮโรดได้ทูลถามพระเยซูเจ้าว่า “การเสียภาษีแก่พระจักรพรรดิซีซาร์เป็นการถูกต้องหรือไม่?” (มธ 22:16) แทนที่พระองค์จะทรงตอบว่า “ถูกต้อง” หรือ “ไม่ถูกต้อง” พระเยซูเจ้ากลับทรงบอกให้ศัตรูของพระองค์เอาเงินที่ใช้เสียภาษีมาให้ดูเหรียญหนึ่ง แล้วทรงถามพวกเขาเพื่อให้พวกเขาสรุปคำตอบเอาเอง แน่แน่นอน ในเหตุการณ์นี้ พระเยซูเจ้าทรงมีเหตุผลของพระองค์เองที่ไม่ได้ทรงให้คำตอบตรงๆ ทั้งนี้ก็เพราะว่าคนที่ถามพระองค์นั้นไม่มีความจริงใจ พวกเขาไม่ได้ถามเพื่อที่จะรู้ แต่ “เพื่อจับผิดพระวาจา” (มธ 22:15) ของพระองค์มากกว่า ถ้าพระองค์ทรงตอบว่า “ใช่ เป็นการถูกต้องที่จะเสียภาษีแก่พระจักรพรรดิซีซาร์” พวกเขาจะกล่าวหาว่าพระองค์ทรงทรยศต่อเพื่อนพี่น้องชาวยิวด้วยการยอมสวามิภักดิ์ต่อชาวโรมันตรงกันข้าม ถ้าพระองค์ทรงตอบว่า “ไม่เป็นการถูกต้องที่จะเสียภาษีแก่พระจักรพรรดิซีซาร์” พระองค์ทรงเสี่ยงที่จะถูกทหารชาวโรมันจับกุม ในข้อหาขู่งชาวยิวให้แข็งข้อต่ออำนาจของกรุงโรม พุดง่ายๆ คือ งานนี้พระเยซูเจ้าทรงโดนทั้งขึ้นทั้งล่อง เข้าข่ายสุภาษิตไทยที่ว่า “หนีเสือปะจระเข้” ไม่มีผิด

อันที่จริง ไม่ใช่เรื่องแปลกเลยที่พระเยซูเจ้าทรงบอกคนที่มาถามพระองค์ว่าพวกเขาควรให้สิ่งที่เป็นของซีซาร์แก่ซีซาร์ เพราะในทางปฏิบัติแล้ว ชาวยิวยอมรับอำนาจและผลประโยชน์ของรัฐบาลโรมัน ซึ่งเหรียญเป็นสัญลักษณ์อยู่แล้ว ดังนั้น จึงเป็นการถูกต้องและเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะต้องเสียภาษีแก่รัฐบาลโรมัน トラบเท่าที่ไม่ล่องละเมิดอำนาจและสิทธิของพระเจ้าซึ่งอยู่เหนือกว่า แต่สิ่งที่แปลกคือ พระเยซูเจ้าทรงเสริมบางสิ่งบางอย่างเข้าไปอีกว่า “และของของพระเจ้า ก็จงคืนให้พระเจ้าเถิด” (มธ 22:21) คำพูดเสริมของพระองค์คล้ายๆ กับการบอกคนที่คลั่งไคล้ฟุตบอลว่า “อย่าลืมชมการแข่งขันฟุตบอลโลกนัดชิงชนะเลิศคืนนี้นะ หรือว่าถ้ามีใครสักคนให้ตัวคุณเข้าไปชมนัดนี้ถึงในขอบสนาม รีบไปเลยนะ” คำแนะนำประเภทนี้สำหรับแฟนบอลหรือคอกูกหนึ่งแล้วไร้ความหมาย เพราะเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องทำอยู่แล้ว ในทำนองเดียวกัน การบอกชาวฟาริสีและคนที่เป็นฝ่ายของกษัตริย์เฮโรดให้คืนสิ่งที่เป็นของของพระเจ้าแก่พระเจ้า ไม่เพียงแต่ไร้ความหมายเพราะพวกเขารู้ดีอยู่แล้ว แต่มันเป็นการดูถูก หรือเสียดสี แทนใจคำของพวกเขาเป็นอย่างมากจนแทบจะทนไม่ไหวเลยทีเดียว เพราะดูเหมือนว่าพวกเขาไม่ค่อยใส่ใจและเติมเต็มหน้าที่ประการนี้เท่าที่ควร

อันที่จริง พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงมีเจตนาที่จะดูหมิ่นหรือดูถูกคนที่มาถามพระองค์ แต่พระองค์ทรงต้องการท้าทายพวกเขามากกว่า แน่نونที่สุด พวกเขาต้องเสียภาษีแก่พระจักรพรรดิซีซาร์ เพราะในฐานะเมืองขึ้น ถ้าพวกเขาปฏิเสธ ชาวโรมันคงไม่ปล่อยพวกเขาไว้แน่ และถ้าจำเป็น พวกเขาพร้อมที่จะใช้กำลังกับชาวยิวอย่างไม่ต้องสงสัย แต่พระเจ้าไม่ได้เป็นอย่างนั้น วิธีการของพระองค์แตกต่างจากวิธีการของชาวโรมัน พระองค์ไม่ได้ทรงบังคับหรือใช้กำลังให้เราทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ พระองค์ทรงปรารถนาการปรนนิบัติรับใช้ด้วยน้ำใจอิสระจากมนุษย์ เหนือสิ่งอื่นใดหมด พระองค์ทรงประสงค์ความรักที่บริสุทธิ์และไม่เห็นแก่ตัว เหมือนความรักที่พระองค์ทรงมอบให้แก่มวลมนุษย์ซึ่งแสดงออกมาให้เราเห็นโดยทางพระเยซูเจ้า พระบุตรสุดที่รักของพระองค์ ผู้ทรงยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปของเรา

พระเจ้าของเราทรงเป็น **“องค์พระผู้เป็นเจ้า”** (อสย 45:5) นั่นคือ พระองค์ทรงเป็นเจ้านายและบ่อเกิดของทุกสิ่ง ทุกสิ่งที่มีและเราเป็นล้วนเป็นของประทานจากพระองค์ ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องใช้สิ่งที่พระองค์ประทานให้เราอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์ นั่นคือ เราต้องใช้สิ่งที่พระองค์ให้ชั่วคราวในโลกนี้เพื่อรับใช้พระองค์และเพื่อนมนุษย์ของเรา อย่าให้สิ่งที่เราเป็นและสิ่งเรามีชั่วคราวในโลกนี้เป็นอุปสรรคขัดขวางเรา หรือแยกเราออกจากพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ ตรงกันข้ามเราต้องพยายามใช้ทุกวิถีทาง ใช้ทุกสิ่งที่มีและเราเป็นเพื่อจะได้ไปอยู่ในเมืองสวรรค์กับพระองค์ เมื่อเราต้องจากโลกนี้ไป เพราะเมื่อถึงเวลานั้น ไม่มีใครสามารถเอาอะไรติดตัวไปด้วย สิ่งที่คงเหลืออยู่คือ คุณงามความดีที่จะติดตัวเราไป และถ้าเราไปพบกับพระเยซูเจ้าในเมืองสวรรค์ เมื่อพระองค์ทรงถามเราว่าเราได้คืนสิ่งที่เป็นของของพระเจ้าให้กับพระเจ้าแล้วหรือยัง? เราได้ให้เวลากับพระเป็นเจ้าอย่างที่เราควรจะให้พระองค์แล้วหรือไม่? เราได้ให้วันอาทิตย์เป็นวันของพระเจ้าจริง ๆ หรือเปล่า? เราจะสามารถตอบได้อย่างไม่รีรอว่า **“ข้าพเจ้าได้คืนทุกสิ่งทุกอย่างให้กับพระองค์แล้ว แม้แต่ชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ใช้มันเพื่อพระองค์และประชากรของพระองค์ เหมือนที่พระองค์เองทรงมอบตัวพระองค์ทั้งครบเพื่อไถ่บาปข้าพเจ้า”**

พี่น้องที่รัก พระเจ้าคือองค์ความรัก พระองค์ทรงรักเรามากจนกระทั่งยอมส่งพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์ลงมาในโลกนี้ **“เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร”** (ยน 3:16) ความรักต้องตอบแทนด้วยความรัก ลองถามตัวเองดูซิว่าช่วงเวลาที่ผ่านมาเราได้แสดงความรักของเราต่อพระองค์เพื่อเป็นการตอบแทนความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเราแล้วหรือยัง? ขอให้พระเยซูเจ้าผู้ทรงคืนทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงเป็นและทรงมี แม้แต่ชีวิตของพระองค์แก่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ซึ่งส่งผลให้มนุษย์ทุกคนได้รับความรอดพ้น และพระนางพรหมจารีมารีย์ พระมารดาของเราทุกคน ผู้ทรงยอมสละทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อมีส่วนร่วมในแผนการแห่งการกอบกู้มนุษยชาติของพระบุตรของนาง เป็นแบบอย่างและกำลังใจให้กับเราทุกคน ในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน เพื่อรักและรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ของเรา

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน